



ชื่อลำน้ำ ห้วยอ้อ

เป็นสาขาของแม่น้ำ แม่จาง

ประเภทลำน้ำ ลำห้วย

วันที่สำรวจ 28 เมษายน 2566

หมู่บ้าน หมู่ที่ 6 นาสันติราษฎร์

ตำบล จางเหนือ

อำเภอ แม่เมาะ

จังหวัด ลำปาง

พิกัดเริ่มปัญหา				พิกัดสิ้นสุดปัญหา			
X(UTM)	588688	Y(UTM)	2036403	X(UTM)	588688	Y(UTM)	2036403
หน้าตัดลำน้ำที่เกิดปัญหา		กว้าง (เมตร)		ลึก (เมตร)		ความชันตลิ่ง	
หน้าตัดลำน้ำเดิมในอดีตก่อนเกิดปัญหา		3.00		2.00		1:2	
หน้าตัดลำน้ำก่อนถึงที่เกิดปัญหา		2.00		1.00		1:1.5	
หน้าตัดที่แคบที่สุดของช่วงที่เกิดปัญหา							
- ทางน้ำเปิด		-		-		-	
- สะพาน		-		-		ความยาวช่องตอม่อ	- เมตร
						จำนวนตอม่อ	- ช่อง
- กรณีที่ลอด	ท่อกลม	เส้นผ่านศูนย์กลาง	1.00 เมตร	ยาว	6.00 เมตร	จำนวนท่อ	1 ช่อง
	ท่อเหลี่ยม	กว้าง	- เมตร	สูง	- เมตร	ยาว	- เมตร
- อื่นๆ		-		-		-	
หน้าตัดลำน้ำด้านท้ายน้ำหลังช่วงที่เกิดปัญหา		2.00		1.00		1:1.5	

ความยาวของช่วงลำน้ำที่เกิดปัญหา เป็นจุดระยะ น้อยกว่า 10 เมตร

การตัดผิวของลำน้ำ ไม่ตัดผิว

วัสดุที่ใช้ตัดผิวของลำน้ำ -

ลักษณะความเสียหาย น้ำท่วม ระดับ น้อย

ความถี่ที่เกิดความเสียหาย 2-4 ปีครั้ง

ระดับความเสี่ยง น้อย

สาเหตุของการกีดขวางลำน้ำ

> โดยธรรมชาติ -

> โดยมนุษย์ จาก ระบบสาธารณสุขโรค: ท่อลอดถนนที่ตัดลำน้ำมีขนาดเล็กเกินไประบายน้ำหลากไม่ทัน
การถมดิน สิ่งปลูก

ระดับการกีดขวาง ปานกลาง คิดเป็น 30-70%

หน่วยงานการดำเนินการแก้ไข -

โดยวิธี ยังไม่ได้ดำเนินการ ผลการดำเนินการ -

สภาพในปัจจุบันของโครงการที่แก้ไขปัญหายังไม่มีแผน

สภาพปัญหาการกีดขวางทางน้ำ	แนวทางและวิธีการแก้ไขปัญหabeื้องต้น
เป็นท่อลอดกลมขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 1.00 เมตร จำนวน 1 ช่อง เป็นถนนเข้าพื้นที่การเกษตร มีการกัดเซาะมากเมื่อมีน้ำหลากมักไหลล้นข้ามถนน ดังกล่าวเนื่องจากท่อลอดมีขนาดเล็ก และไม่เหมาะสมกับปริมาณน้ำหลาก	ข้อมูลพื้นที่รับน้ำของตำแหน่งที่เกิดปัญหา $A = 4.875$ ตารางกิโลเมตร $L0 = 3.972$ กิโลเมตร $H = 270$ เมตร $C = 0.2$ $tc = 0.541$ ชั่วโมง $I = 70$ มิลลิเมตร/ชั่วโมง อัตราการไหลสูงสุด = 18.97 ลบ.ม./วินาที Return period = 25 ปี เนื่องจากเป็นถนนเข้าพื้นที่เกษตร มีการสัญจรน้อย และมีปัญหาการระบายน้ำเฉพาะช่วงน้ำหลากการก่อสร้างท่อลอดใหม่นั้นใช้งบประมาณค่อนข้างมากดังนั้นจึงเสนอแนวทางแก้ไขใน 2 รูปแบบคือ 1. ไซ้ท่อเดิม และเรียงหินในร่องก่อกั้นบริเวณด้านเหนือน้ำ และท้ายน้ำเพื่อป้องกันการกัดเซาะ โดยปรับระดับหลังท่อให้ต่ำลงเพื่อให้น้ำหลากสามารถไหลข้ามได้ในช่วงที่มีปริมาณน้ำมาก 2. เปลี่ยนจากท่อลอดกลมเป็นท่อลอดเหลี่ยมขนาด กว้าง 1.50 เมตร สูง 1.50 เมตร จำนวน 2 ช่อง และควรมีผนังป้องกันการกัดเซาะทั้งบริเวณเหนือน้ำ และท้ายน้ำ เนื่องจากบริเวณดังกล่าวเป็นพื้นที่ลาดชันมีกระแสไหลหลากที่ค่อนข้างรุนแรง วางมาตรการตรวจสอบสิ่งปลูก และเศษกิ่งไม้ที่มาติดบริเวณตอม่อสะพานให้กำจัดออกก่อน และหลังช่วงฤดูน้ำหลาก เพื่อรองรับปริมาณน้ำหลาก ความลาดชันท้องน้ำ 0.068

รูปภาพประกอบ

